

[Kurt Hansen]

nu skrappere. De har sagt, at den 18 pct. reallønsnedgang, som lønarbejderne har oplevet i denne overenskomstperiode, ikke er nok, de skal længere ned. Det er vel nok beskæmmende at høre disse borgerlige partier udtrykke sig. Det er det rene skinbarlige hykleri for at sige det mildt.

Hvor var de borgerlige i forbindelse med en stribe spørgsmål, når der har været demonstrationer fra landmændenes side? Når småborgerskabet har været ude på barrikaderne, har de borgerlige partier herinde støttet dem, men hver eneste gang der bliver blokeret eller demonstreret fra lønarbejdernes side for at forsvare deres realløn, så ser vi i onsdagsspørgstiden, at der er en stribe spørgsmål fra de borgerlige partier, der kræver politi med hunde og fængselsstraf og hele balladen. Det er jeres medicin, det er simpelt hen hykleri ud over enhver beskrivelse.

Det er jer, der har været med til at føre hele den arbejdsløshedsskabende politik, der betyder, at 200.000 mennesker er nægtet beskæftigelse i dette samfund. Det er reelt situationen. Men dem skal der selvfølgelig ikke gøres noget over for. Eller skal der? Jo, der skal måske føres en endnu hårdere politik, så der kan blive endnu flere arbejdsløse. Det er jeres bud.

Derfor må jeg sige i forhold til de forslag, der ligger her, at vi kan ikke støtte nogen af dem. Det er klart, at de to beslutningsforslag afviser vi helt uden videre. Det har vi argumenteret for snevevis af gange, når man fra borgerligt hold har sagt, at landbruget skal have en række særfordele. Det har vi afvist. Jeg gider ikke engang gå ind i en nærmere argumentation omkring det.

Lad mig sige om landbrugsministerens forslag, at det er en støtte, som kan kapitaliseres. Det har vi sagt nej til. Lad landbrugerne vælge deres liberalisme, og så må de regulere det indbyrdes.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hvis mit indlæg skulle være præget af en smule bitterhed, har det sine ganske klare grunde.

Lad mig først sige, at de foreliggende forslag kan samlet og hver for sig få en vis velvilje fra kristeligt folkepartis side. Jeg skal dog ikke undlade at bemærke, at regeringsforslaget ud fra en saglig betragtning og ud

fra en rent historisk erkendelse er det mest seriøse, men desværre også isoleret set er det mindst anvendelige til at løse landbrugets økonomiske problemer i øjeblikket.

Det af fremskridtspartiet fremsatte forslag løser heller ikke de øjeblikkelige problemer, og jeg synes nok, det viser en eklatant mangel på forståelse for den øjeblikkelige situation i dansk landbrug og de nødvendige midler, der må tages i anvendelse for at løse op for den økonomiske situation, som er i landbruget.

Venstres forslag kan vi derimod støtte mere eller mindre helhjertet, alle otte punkter. Det er selvfølgelig ikke så underligt, da de fleste af disse punkter synes at være vokset op i kristeligt folkepartis egen urtegård. Når det er sagt, må jeg nok sige, at venstre udviser en smidighed, der er ganske beundringsværdig, og skal det fortsætte, vil partiet kunne dreje 360° flere gange om året.

Om partiet i øvrigt kerer sig om de betrængte landmænd, ja, det er jeg ikke helt klar over, men i alt fald kan partiet øjensynlig bruge dem som pløjekalve for partiegøistisk magtbrynde. Og det er det parti, som ynder at kalde sig selv leder for en alternativ, langsigtet politik, det parti, som ikke – heller ikke på dette område – kan se udviklingstendenser blot et halvt år frem i tiden.

For et halvt år siden spurgte jeg dette partis landbrugsminister, hr. Niels Anker Kofoed, hvad han ville gøre ved den uheldige økonomiske udvikling, der var i dansk landbrug. Jeg spurgte ikke blot for at spørge, som det undertiden kan være skik herinde – jeg tror nok, at den tidligere landbrugsminister må erkende, at det har jeg sjældent brugt – jeg spurgte ud fra grundige og saglige undersøgelser. Men hvad var svaret fra det parti, som i dag fremlægger noget, som kristeligt folkeparti dengang ønskede? Man svarede klart og tydeligt: Der er ingen akutte økonomiske problemer i dansk landbrug, som berettiger til nogen indsats fra dette tings side. Det var, hvad man svarede den 24. august 1979 til mig. Nu et halvt år efter fremsætter man altså de forslag, som jeg dengang mente det ville have været rimeligt at fremsætte – i alt fald en del af dem.

Jeg kan heller ikke undlade at sige, at det er det samme parti, som gik ind for en efterlønsordning. Vi andre sagde, at vel er det